

אין תחליף לביטוח בריאות פרטי

■ רק הנהגה אמיצה ויצירתית של מערכת הבריאות במדינת ישראל תצליח
לפתור את בעיית התרופות וחור התקציב לטכנולוגיות ■ רק שיתוף פעולה
בין ציבורי ופרטי יביא את המזור ויפתור את בעיית אי השוויון הקשה במערכת

את הדרך לשכנע את תעשיית הפארמה להיות מעורבת ולתמוך במערכת הבריאות ופרט.

על המדינה לעודד את הציבור לרכוש ביטוח פרטי שמכסה תרופות שאינן כלולות בסל הבריאות. מדובר בביטוח זול באופן יחסי, שיכול להשלים ולו לתקופות הביניים את סל התרופות. תקופת הביניים, מהרגע שהתרופה הופכת זמינה ומאפשרת טיפול והצלת חיים ועד הרגע שתיכנס לסל. תקופות אילו יכולות

השנייה - הסיבה הפרוזאית שאין גבול לרפואה טובה.

למציאות הזו צריך פתרון יצירתי שמנהיגים אמיצים, אנטי פופוליסטיים, יכולים להוביל. ראשית - להילחם כמו אריות על הגדלת התקציב על מנת לשאוף ולהפוך את הסל לגדול ורחב ומקיף ככל הניתן. שנית - להבין שביטוח פרטי הוא לא אויב של מערכת הבריאות הציבורית אלא מרכיב חשוב וחינוי המהווה נדבך משלים אליה. שלישיית - למצוא

הקרקס החוזר על עצמו מדי שנה סביב סל הבריאות והמאבק הנואש של חולים למצוא מזור למחלותיהם בעזרת תרופות שייכנסו או שלמרבית הצער לא ייכנסו לסל הבריאות להיפסק חייב אחת ולתמיד. כמו מהמרים כפייתיים

מאת ד"ר אודי פרישמן

חוזרים החולים לבדוק מה כולל הסל ומגלים מדי שנה שהשמיכה קצרה מדי וכי הוא מציע פתרון רק לחלק מהמחלות או הטיפולים וחלק גדול נמצא בחוץ.

מדינת ישראל צריכה מנהיגות רפואית, והיא חייבת להתנער מהפופוליזם, לעמוד מול הציבור ולומר לו בצורה ברורה ובהירה המדינה לא יכולה לממן את צורכי הבריאות המלאים של כלל אזרחיה. אין אף מדינה בעולם שעושה זאת ואין אף מדינה בעולם שתוכל לעשות זאת, גם לא ישראל.

תפקידו של סל הבריאות לשאוף לתת את המרב, להשתדל ולתת את המקסימום, אבל הסל המלא והמושלם יישאר אוטופי. זאת, משתי סיבות: הראשונה - מגבלת תקציב,

להימשך שנה שנתיים ולעיתים אף יותר. גם אם המדינה תעודד רכישת ביטוח פרטי לתרופות בדיוק כפי שהיא מעודדת רכישת ביטוח פנסיוני וביטוח לאובדן כושר עבודה, עדיין יישאר ציבור, מהעשירונים הנמוכים, שלא יוכל להרשות לעצמו רכישה כזו. כאן צריכה תעשיית הפארמה להירתם לטובת הציבור ולאפשר לקבוצות אילו לקבל תרופות בתקופת הביניים, ללא תמורה.

מתן תרופות לאוכלוסייה זו לא פוגע בתעשייה, כי ציבור זה לא יוכל להשיג בשום דרך אחרת את התרופות הללו. מצד אחר, הצגת חמלה, התחשבות בציבור החלש והירתמות לטובת הכלל יסייעו לתעשייה המנוכרת הזו, תעשיית התרופות, וישפרו במעט את תדמיתה הבעייתית.

אין ספק שמדובר בתהליך שמחייב היערכות והתארגנות, אבל הכי קל זה להגיד לא. עכשיו הגיע הזמן להגיד איך. וזו התשובה.

הכותב הוא מומחה במדיניות בריאות ובביטוח בריאות וסיעוד, יועץ בכיר בחברת הייעוץ פרש קונספט

